

platiti do 15. ožujka 2005.g., 19. privremenu situaciju nadzorni inženjer je ovjerio 22. travnja 2005.g. pa je tuženik bio u obvezi istu platiti do 7. svibnja 2005.g., 20. privremena situacija je ovjerena 29. travnja 2005.g. pa je tuženik bio u obvezi plaćanja iste do 14. svibnja 2005.g., a 21. privremena situacija je ovjerena 20. listopada 2006.g. pa je tuženik bio u obvezi platiti do 4. studenog 2006.g. Dan nakon isteka 15 dana od ovjere svake pojedine privremene situacije tuženik je pao u zakašnjenje, pa je to razlog zbog kojega je valjalo utvrditi da je osnovano i potraživanje tužitelja s osnova zateznih kamata po navedenim privremenim situacijama od dana zakašnjenja u plaćanju do isplate sukladno odredbi članka 277. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje: ZOO/91 koji se u konkretnom slučaju ima primijeniti na temelju odredbe članka 1163. stavka 1. i članka 1165. ZOO/05) i članka 29. stavka 1. u visini iz stavka 2. ZOO/05, dok je za više tražene zatezne kamate, zahtjev tužitelja neosnovan.

Iznos od 406.258,81 kn tužitelj potražuje s osnova 7. i 8. privremene situacije koje je ORBIS HOLDING d.o.o. ispostavio tuženiku po Ugovoru od 15. svibnja 2003.g.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio dugovanje po 8. privremenoj situaciji koja je ispostavljena za radove aluminijske bravarije jer isti nisu izvedeni do kraja, a stranke da su potpisale Sporazum o raskidu navedenih radova pa stoga smatra da je ta tražbina prestala.

Pregledom Sporazumnog raskida ugovora o izvođenju radova aluminijske bravarije sklopljenog između ORBIS HOLDING d.o.o. Zagreb i tuženika 10. prosinca 2008.g. utvrđeno je da se člankom 5. istog Sporazuma obvezao ORBIS HOLDING d.o.o. isplatiti iznos od 406.258,81 kn i to na temelju 7. i 8. privremene situacije, dok iz pregledanog Izvoda otvorenih stavki na dan 22. prosinca 2008.g. proizlazi da je potpisom i ovjerom iste tuženik učinio nespornim navedeno dugovanje upravo u utuženom iznosu.

Kako tuženik nije niti naveo, a kamoli dokazao, da je tužitelju ili ORBIS HOLDINGU nakon 22. prosinca 2008.g. izvršio bilo kakvu isplatu s osnova 7. i 8. privremene situacije to je valjalo utvrditi potraživanje tužitelja u iznosu od 406.258,81 kn osnovanim.

Spisu ne prileži Ugovor o izvođenju radova aluminijske bravarije iz kojega bi sud utvrdio što su stranke ugovorile o dospijeću plaćanja ispostavljenih privremenih situacija, odnosno kada je tuženik pao u zakašnjenje. Međutim, potpisom i ovjerom Izvoda otvorenih stavki na dan 22. prosinca 2008.g. stranke su učinile nespornim da je 7. privremena situacija dospjela na naplatu 24. ožujka 2005.g., a 8. privremena situacija je dospjela na naplatu 30. lipnja 2005.g., kako to proizlazi iz istog Izvoda.

Radi navedenog, a pozivom na odredbu članka 277. stavka 1. ZOO/91 i članka 29. stavka 1. i 2. ZOO/05 valjalo je zaključiti da je osnovano potraživanje tužitelja za isplatu zateznih kamata na iznos od 303.925,21 kn s osnova 7. privremene situacije od 25. ožujka 2005.g. te na iznos od 102.333,60 kn s osnova 8. privremene situacije od 1. srpnja 2005.g., do isplate dok u preostalom dijelu zahtjev za isplatu zateznih kamata na navedene iznose nije osnovan jer tužitelj nije dokazao da je tuženik prije tog dana pao u zakašnjenje u plaćanju.

Ostalo je za utvrditi je li pravo tužitelja da zahtjeva isplatu navedene osnovane tražbine palo u zastaru.

Prema odredbi članka 228. ZOO/05 međusobne tražbine iz ugovora o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da zastara teče odvojeno za svaku isporuku robe, izvršeni rad ili uslugu. Jednako je regulirano i odredbom članka 374. ZOO/91.

Odredbom članka 240. stavka 1. ZOO/05 propisano je da se zastara prekida kada dužnik prizna dug dok je stavkom 2. istog članka propisano da se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamate, davanje osiguranja. Jednako je regulirano i odredbom članka 387. ZOO/91.

Iz Izvoda otvorenih stavki na dan 22. prosinca 2008.g. proizlazi da je potraživanje ORBIS HOLDINGA, sada tužitelja, prema tuženiku dospjelo u periodu od 22. studenog 2004.g. do 20. listopada 2006.g., pa kako je do 1. travnja 2010.g., kada je podnesena tužba, protekao trogodišnji zastarni rok to bi proizišlo da je predmetno potraživanje zastarjelo.

Međutim, potpisom i ovjerom Izvoda otvorenih stavki na dan 22. prosinca 2008.g. tuženik je 2. siječnja 2009.g. priznao navedeno dugovanje pa zastara tog dana počinje teći iznova u smislu odredbe članka 245. stavka 1. ZOO/05.

Budući od 2. siječnja 2009.g., kada je tuženik priznao dug, do utuženja nije protekao trogodišnji zastarni rok, to se prigovor tuženika da je zastarjelo pravo tužitelja po navedenim privremenim situacijama nije mogao prihvatiti.

Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u točkama I. – IV. izreke presude.

Ostaje za navesti da je sud odbio prijedlog za izvođenje građevinskog vještačenja jer se isti dokaz čini suvišnim budući je tuženik popisao i ovjerio, kako privremene situacije, tako i Izvod otvorenih stavki na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev. Također je odbijen prijedlog za saslušanje svjedoka Žarka Alujevića na okolnost da je tuženik preplatio izvedene radove budući se plaćanje

dokazuje kopijama virmana i izvadcima sa žiro-računa, a ne iskazima svjedoka, pogotovo ne u ovako kompleksnom sporu.

Preostali dio tužbenog zahtjeva temelji se na obračunu kamata zbog zakašnjenja u plaćanju uvećano za tzv. procesne kamate, na što tužitelj ima pravo sukladno odredbama članka 277. i 279. ZOO/91 i 29. i 31. stavka 2. ZOO/05 bez obzira što stranke nisu posebno ugovorile zaračunavanje zateznih kamata, te bez obzira na to što se tuženik nije koristio svojim eventualnim pravom na naplatu penala.

S obzirom da je tuženik prigovorio točnosti i metodi obračuna kamata te istakao prigovor zastare, to je prihvaćen prijedlog za izvođenje dokaza financijsko-racunovodstvenim vještačenjem.

Iz vještačenja stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Milenka Galiota proizlazi da je isto izrađeno na temelju dokumentacije koja je bila priložena spisu te dokumentacije koju je sam vještak pribavio od stranaka i priložio u sudski spis.

Sudski vještak je kao sastavni dio pisanog vještačenja i pisanog očitovanja na prigovore stranaka izradio tablice iz kojih su razvidni datumi dospjeća svake pojedine privremene situacije te datumi izvršenih plaćanja po istim privremenim situacijama. Pregledom navedenih tablica utvrđeno je da je tuženik trgovačkom društvu ORBIS HOLDING po ispostavljenim privremenim situacijama vršio višekratne uplate tijekom 2003.g., 2004.g., 2005.g. i 2006.g. nakon čega je bila samo jedna uplata iznosa od 884.872,75 kn i to dana 23. ožujka 2009.g.

Stranke u tom dijelu nisu prigovorile vještačenju pa ga sud u cijelosti prihvaća.

Tražbina zateznih kamata kao povremenog potraživanja zastarijeva u trogodišnjem zastarnom roku od dospelosti svakog pojedinog davanja (svakog pojedinog dnevnog iznosa kamata) sukladno odredbi članka 372. stavka 1. ZOO/91. To znači da nije zastarjelo potraživanje zateznih kamata dospjelih u vremenu od 3 godine računajući unatrag od dana podnošenja tužbe, pa kako je predmetna tužba podnesena 1. travnja 2010.g. to je za zaključiti da je potraživanje tužitelja s osnova obručunatih kamata zbog zakašnjenja u plaćanju koje je izvršeno do dana 1. travnja 2007.g. palo u zastaru.

Nije u zastari samo potraživanje tužitelja s osnova obračuna kamata zbog zakašnjenja u plaćanju novčanog iznosa od 884.872,75 kn ali samo u onom iznosu koji je dospio u vremenu nakon 1. travnja 2007.g. pa do 23. ožujka 2009.g. Sudski vještak je obračunao kamate na navedeni iznos ali za period od 7. prosinca 2004.g. do 23. ožujka 2009.g. iz čega proizlazi da sud iz istog vještačenja ne može utvrditi koji to dio obračunatih kamata nije zastario. Kako je taj teret dokaza

na tužitelju, te kako tužitelj nije predložio dodatno vještačenje na okolnost visine obračunatih kamata kroz period unatrag tri godine do dana utuženja na iznos od 884.872,75 kn to je valjalo zaključiti da osnovanost, tj. visinu tog dijela tužbenog zahtjeva tužitelj nije dokazao.

Slijedom navedenog, a po utvrđenju da je djelomično palo u zastaru tužiteljevo pravo na naplatu obračunatih kamata, a djelomično da tužitelj nije dokazao visinu obračunatih kamata na koje bi imao pravo na isplatu, tužbeni zahtjev s tog osnova valjalo je odbiti u cijelosti, zajedno sa tzv. procesnim kamatama od dana utuženja do isplate kao sporednog traženja, tj. odlučiti kao u točki V. izreke.

Odluka o trošku parničnog postupka donesena je na temelju odredbe članka 154. stavka 2. ZPP-a.

Prilikom odlučivanja o zahtjevima za naknadu troška parničnog postupka sud je imao u vidu utvrđenu vrijednost predmeta spora od 9.270.576,59 kn te činjenicu da su stranke zastupane po odvjetnicima kao i da je tužitelj u ovoj parnici uspio za 68.14% zahtjeva, a tuženik za 31.86%.

Da je tužitelj u cijelosti uspio u ovoj parnici bila bi mu dosudena naknada troška za sastav tužbe po odvjetniku i podnesaka od 31.1.2011.g., 21.3.2011.g. i 30.12.2011.g. te za zastupanje po odvjetniku na ročištima od 28.9.2011.g., 17.11.2011.g., 20.10.2014.g. i 22.1.2015.g. po 92.710,00 kn, trošak pristupa na ročišta koja su odgođena prije početka raspravljanja i to 2.12.2010.g., 5.4.2011.g., 10.2.2011.g., 1.7.2014.g. kao i za sastav podneska od 10.4.2013.g. po 500,00 kn te trošak zastupanja na ročištu od 16.1.2014.g. 46.355,00 kn, što zbrojeno daje iznos od 790.535,00 kn, a koji trošak je odmjeran sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12 – dalje: Tarifa). Kako je tužitelj u ovoj parnici uspio za 68,14% svog zahtjeva, to mu je u istom postupku trebalo i dosuditi naknadu troška ili 538.670,55 kn što uvećano za 25% PDV-a daje iznos od 673.338,20 kn. Tuženik bi bio obvezan i na naknadu troška tužitelju s osnova zastupanja po odvjetniku na ročištu za objavu presude u iznosu od 500,00 kn, a kako je tužitelj uspio za 68,14% to mu je u istom postotku valjalo dosuditi naknadu navedenog troška ili 425,90 kn. Dakle, za zastupanje po odvjetniku tužitelju je valjalo dosuditi sveukupni trošak od 673.764,10 kn.

Da je tužitelj u cijelosti uspio u ovoj parnici bila bi mu dosudena i naknada troška sudske pristojbe na tužbu i presudu po 5.000,00 kn čija visina je odmjerena sukladno Zakonu o sudskim pristojbama, a kako je uspio za 68,14% to mu je s navedenog osnova valjalo dosuditi naknadu od 6.814,00 kn ili sveukupno 680.578,10 kn.

Za više traženo od dosuđenog s osnova troškova pristupa na ročišta od 2.12.2010.g., 5.4.2011.g., 10.2.2011.g., 1.7.2014.g. zahtjev tužitelja je odbijen pozivom na Tbr. 9. stavak 5. Tarife dok je za više traženo od dosuđenog s osnova zastupanja na ročištu od 6.1.2014.g. zahtjev tužitelja odbijen pozivom na Tbr. 9. stavak 2. Tarife, a za više traženo od dosuđenog s osnova sastava podneska od 10.4.2013.g. zahtjev tužitelja je odbijen pozivom na Tbr. 8. stavak 3. Tarife. Zahtjev tužitelja za naknadu troška zastupanja na ročištu od 15.10.2013.g. je odbijen pozivom na odredbu članka 156. stavka 1. ZPP-a jer je isto ročište odgođeno na prijedlog parničnih stranaka kojega su iznijele na ročištu. Zahtjev tužitelja za naknadu troška vještačenja je odbijen jer se isti trošak odnosi na vještačenje točnosti obračunatih kamata u odnosu na koji dio je tužitelj u cijelosti izgubio ovu parnicu, a tek podredno se navodi da je tužitelj s tog osnova predujmio iznos od 3.000,00 kn, a ne zatraženih 6.000,00 kn.

Da je tuženik u cijelosti uspio u ovoj parnici sud bi obvezao tužitelja naknaditi mu trošak parničnog postupka s osnova sastava odgovora na tužbu i podneska od 4.1.2012.g. po odvjetniku te za zastupanje na ročištima od 8.9.2011.g., 17.11.2011.g., 20.10.2014.g. i 22.1.2015.g. po 92.710,00 kn, za pristup na ročište od 2.10.2010.g., 10.2.2011.g., 5.4.2011.g. i 1.7.2014.g. po 500,00 kn te trošak zastupanja na ročištu od 16.1.2014.g. 46.355,00 kn, što zbrojeno daje iznos od 604.615,00 kn, a uvećano za 25% PDV-a iznos od 755.768,75 kn. Kako je tuženik u ovoj parnici uspio za 31,86% to mu je u istom postotku za naprijed navedene parnične radnje poduzete po odvjetniku valjalo i dosuditi naknadu ili 240.787,92 kn, a koji trošak je odmjereno sukladno Tarifi. Da je tuženik u cijelosti uspio u ovoj parnici bila bi mu priznata naknada troška zastupanja po odvjetniku na ročištu za objavu presude u iznosu od 500,00 kn, što uvećano za 25% PDV-a daje iznos od 625,00 kn pa kako je tuženik uspio za 31,86% to mu je s navedenog osnova priznata naknada troška od 199,12 kn ili ukupno za zastupanje po odvjetniku iznos od 240.987,00 kn.

Tuženiku je u cijelosti valjalo dosuditi naknadu materijalnog troška s osnova izrade vještačenja u iznosu od 3.000,00 kn budući je vještačenje provedeno na okolnost obračuna zateznih kamata u odnosu na što je tuženik u cijelosti uspio u ovoj parnici. Dakle, tuženiku je valjalo dosuditi sveukupnu naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 243.987,00 kn.

Za više traženo od dosuđenog s osnova zastupanja tuženika na ročištima od 2.10.2010.g., 10.2.2011.g., 5.4.2011.g. i 1.7.2014.g. zahtjev tuženika je odbijen pozivom na Tbr. 9. stavak 5. Tarife dok je za više od dosuđenog s osnova zastupanja na ročištu od 16.1.2014.g. zahtjev tuženika odbijen pozivom na Tbr. 9. stavak 2. Tarife. Zahtjev tuženika za naknadu troška za zastupanje po odvjetniku na ročištima od 15.11.2011.g. i 26.9.2014.g. je odbijen jer isto ročište nije zakazano niti održano, dok je zahtjev za naknadu troška sastava podneska od 24.6.2012.g. odbijen jer isti podnesak ne prileži sudskom spisu.

Po izvršenom prijeboju dosuđenih naknada troška (tužitelju 680.578,10 kn, a tuženiku 243.987,00 kn) tuženika je valjalo obvezati na naknadu troška tužitelju u iznosu od 436.591,10 kn, tj. odlučiti kao u točki VI.

U Splitu, 27. ožujka 2015.g.

S U D A C

Franka Buzov

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dostave prijepisa ove odluke, putem ovog suda, u pisanom obliku, u tri primjerka.

DNA:

- punomoćniku tužitelja uz rješenje za pristojbu na presudu u iznosu od 5.000,00 kn
- punomoćniku tuženika
- u spis